

Profesor Borislav T. Blagojević rođen je 1911. godine u Valjevu. Pravni fakultet završio je u Beogradu 1933. godine, a već sledeće, 1934. godine doktorirao je, takođe na Pravnom fakultetu u Beogradu, na kojem je i otpočeo svoju karijeru univerzitetskog nastavnika, kao asistent. Bio je docent i vanredni profesor Pravnog fakulteta u Subotici. Posle okončanja Drugog svetskog, rata profesor Blagojević nastavlja svoju univerzitetsku karijeru na Pravnom fakultetu u Beogradu, najpre kao vanredni, a zatim kao redovni profesor. U periodu između 1956. i 1963. godine bio je rektor Univerziteta u Beogradu.

Profesor Blagojević je bio jedan od najplodnijih autora u istoriji jugoslovenske civilistike. Napisao je i objavio preko dve stotine naučnih radova, od kojih veći broj udžbenika i velikih monografskih studija, kao što su: Sistem izvršnog postupka, Rimsko pravo (posebni deo), Građanskopravni obligacioni ugovori, Međunarodno privatno pravo, Nasledno pravo, Načela privatnog procesnog prava, Pravni položaj i pravni poslovi državnih privrednih preduzeća, Nauka o državljanstvu, Ugovori po pristanku, Ugovori o naučnoistraživačkom radu i dr.

Svojim ukupnim radom i naučnim delom profesor Blagojević je vidno doprineo podizanju ugleda naše pravne nauke kod nas i u svetu i stekao izuzetni ugled u jugoslovenskoj i međunarodnoj naučnoj javnosti.

Svoju naučnu i pedagošku aktivnost profesor Blagojević razvijao je i u inostranstvu, gde je objavio veći broj monografskih radova, održao veliki broj predavanja, između ostalih i na Međunarodnom fakultetu za uporedno pravo, na kojem bio je stalni profesor. Bio je glavni urednik Međunarodne enciklopedije za uporedno pravo State and Economy, predsednik Svetskog udruženja za uporedno pravo. Profesor Blagojević je bio veoma aktivan i na razvoju pravnog sistema u međunarodnim razmerama, što je ispoljio učesćem u radu mnogobrojnih međunarodnih skupova, kongresa, simpozijuma, savetovanja itd., a naročito kao redovni član Međunarodne akademije za uporedno pravo u Hagu i kao član Saveta Međunarodnog instituta za kodifikaciju civilnog prava u Rimu. Bio je počasni doktor Univerziteta u Poznanju, počasni doktor Univerziteta u Klermon-Feranu.

Bio je dopisni član Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti i član Naučnog društva Srbije. Naročito važan deo njegove naučne delatnosti bio je usmeren na razvoj jugoslovenskog pravnog sistema i društvenih odnosa. Tu delatnost je razvijao kao rukovodilac ili član brojnih institucija i udruženja. Osnovao je Institut za uporedno pravo i bio njegov dugogodišnji i nezaboravni direktor. Organizacija Instituta koju je on postavio, kao i njegova delatnost, zadržale su se do danas u suštinski neizmenjenom obliku.

Premинуo je uspravno, kao što je i živeo – 1985. godine.